

mównic z abonentami innych centrali — według taryfy dla rozmów międzymiastowych (§ 25).

§ 29. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej, mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci lub wzywać do rozmównicy, znajdującej się w innej miejscowości osoby nie abonentujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

- a) za przesłanie zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości,
- b) za mającą się odbyć rozmowę międzymiastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się zgóry oprócz opłat jak w punkcie

a) i b) ponadto:

- c) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń — 10 mk. Opłaty według punktu b) zwraca się w całości jedynie w tym wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów, jeśli zaś wezwany do rozmowy się nie zgłosił, postępuje się jak powiedziano w § 27.

F. Sieć podmiejska.

§ 30. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą — za pomocnicze względem centrali podmiejskiej w Warszawie, jako głównej.

Dla abonentów, załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu §§ 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów p o n a d 5000.

Minister Poczty i Telegrafów:

Stęśłowicz.

750.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 18 listopada 1920 r.

w przedmiocie uzupełnienia przepisów o wprowadzeniu w życie na obszarze b. zaboru austriackiego ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Na podstawie art. 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 44 poz. 272) i w celu wprowadzenia tej ustawy w życie w myśl rozporządzenia mego z dnia 18 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 51 .poz. 316) zarządzam w uzupełnieniu tego rozporządzenia co następuje:

§ 1. Zarządy powiatowych (względnie miejskich) kas chorych, czynnych na obszarze b. zaboru austriackiego, obowiązane są najpóźniej do dnia 20 grudnia 1920 r. złożyć Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej do zatwierdzenia nowe statuty, dostosowane do ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Przy układaniu nowych statutów należy posługiwać się statutem wzorowym dla kas chorych, wydanym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

O ile w okręgu działania powiatowej (względnie miejskiej) kasy chorych zachodzą specjalne warunki, uniemożliwiające przejęcie od razu członków kas chorych, podlegających likwidacji, albo uzasadniające konieczność odroczenia terminu rozciągnięcia ubezpieczenia na robotników oraz pracowników rolnych i leśnych, służbę domową, chałupników i osoby z nimi zatrudnione, lub też uzasadniające konieczność odroczenia terminu wprowadzenia świadczeń dla rodzin (art. 33 ustawy), zarząd kasy powinien jednocześnie z wniesieniem nowego statutu do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej postawić umotywowane wnioski w tym przedmiocie, zawierające dane, w jakiej mierze i z jakich powodów zachodzi potrzeba skorzystania z prawa odroczenia w myśl art. 2 ustęp 2, względnie art. 3 lub 4 rozporządzenia z dnia 18 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 51 poz. 316).

§ 2. Przekształcenie powiatowych (wzgl. miejskich) kas chorych odpowiednio do ustawy z dnia 19 maja 1920 r. na podstawie statutów, dostosowanych do tejże ustawy, przeprowadzają z reguły dotychczasowe zarządy powiatowych (wzgl. miejskich) kas chorych.

§ 3. O ile, według stanu z ostatniego roku sprawozdawczego liczba członków, przejętych przez powiatową (wzgl. miejską) kasę chorych z innych kas chorych, przewyższa liczbę członków właściwej powiatowej (wzgl. miejskiej) kasy chorych, zarząd tej kasy podlega rozwiązaniu, kasa zaś — przekształceniu, które przeprowadzi komisarz, ustanowiony w tym celu przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Minister Pracy i Opieki Społecznej może nadto rozwiązać dotychczasowy zarząd powiatowej (wzgl. miejskiej) kasy chorych i poruczyć przekształcenie jej ustanowionemu przez siebie komisarzowi, o ile zarząd kasy:

- a) jest nieczynny a stan ten trwa dłużej niż trzy miesiące,
- b) okaże się niezdolny do przeprowadzenia przekształcenia kasy na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1920 r.,
- c) nie złoży do zatwierdzenia nowych statutów, dostosowanych do ustawy z dnia 19 maja 1920 r. w terminie, przewidzianym w § 1 przepisów niniejszych.

§ 4. Ustanowiony dla powiatowej (wzgl. miejskiej) kasy chorych komisarz wstępuje w prawa zarządu, przewodniczącego i walnego zgromadzenia, względnie rady właściwej kasy chorych od dnia zamianowania go i wykonywa poruczone mu czynności do chwili objęcia urzędowania przez zarząd kasy, wybrany na podstawie statutu, dostosowanego do ustawy z dnia 19 maja 1920 r.

§ 5. Komisarz kasy chorych sprawuje swe czynności w porozumieniu z mężami zaufania kas chorych właściwego okręgu jako radą przyboczną o charakterze informacyjnym i doradczym.

Obowiązany jest on stosować się ściśle do instrukcji i wskazówek Ministra Pracy i Opieki Społecznej i składać co miesiąc sprawozdanie o przebiegu swych czynności za pośrednictwem bezpośredniej władzy nadzorczej.

Mężami zaufania będą przedstawiciele wszystkich kas chorych właściwego okręgu. Zarządy każdej z tych kas wybiorą po jednym mężu zaufania.

§ 6. Dotychczasowy zarząd powiatowej (wzgl. miejskiej) kasy chorych, wzgl. komisarz kas chorych w porozumieniu z mężami zaufania, — ustali termin, od którego kasa chorych po przekształceniu na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1920 r., rozpocznie swą działalność i poda o tem do wiadomości publicznej.

Najpóźniej w ciągu trzech miesięcy od dnia rozpoczęcia działalności przekształconej kasy chorych dotychczasowy jej zarząd, wzgl. komisarz kasy chorych obowiązany jest rozpisać wybory do rady kasy na podstawie regulaminu wyborczego, wydanego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, w ten sposób, by wybory te mogły być ukończone najpóźniej do dnia 31 maja 1921 roku.

§ 7. O ile powiatowa kasa chorych, czynna na podstawie obowiązującej na obszarze b. zaboru austriackiego ustawy z dnia 30 go marca 1888 r., (dz. u. p. № 33), rozciąga swą działalność na okrąg obejmujący dwa powiaty administracyjne, — okrąg działania tej kasy pozostaje niezmienny tak długo, dopóki Minister Pracy i Opieki Społecznej nie zarządzi rozdziału majątku tej kasy i utworzenia dla każdego z tych powiatów nowej powiatowej kasy chorych.

W tych powiatach administracyjnych, w których czynne są dwie lub więcej powiatowych kas chorych, wszystkie te kasy powinny złożyć do zatwierdzenia statuty, dostosowane do ustawy z dnia 19 maja 1920 r., Minister Pracy i Opieki Społecznej zaś wyznaczy, którą z tych kas ma przekształcić się w powiatową kasę chorych w rozumieniu tejże ustawy. Kasa wskazana przez Ministra z zachowaniem postanowień niniejszego rozporządzenia rozpocznie swą działalność na podstawie nowego statutu, pozostałe zaś kasy przystąpią do likwidacji.

§ 8. Kasy chorych, podlegające likwidacji w myśl art. 103 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. obowiązane są przystąpić do likwidacji z dniem przejęcia ich członków przez tę powiatową (wzgl. miejską) kasę chorych, w której okręgu znajduje się ich siedziba.

Przy rozstrzyganiu spraw, dotyczących odpowiedzialności za długi, zaspokojenia roszczeń członków kas chorych z tytułu wsparć oraz przejęcia majątku pozostałego po likwidacji, — należy stosować się do przepisów ustawowych i statutowych dotychczas obowiązujących, o ile statuty nie są sprzeczne z przepisami ustawy. O ile przepisy te nie stanowią inaczej, majątek pozostały po zlikwidowanych kasach, przechodzi na te powiatowe (wzgl. miejskie) kasy chorych, które przejęły członków zlikwidowanych kas, w stosunku do liczby przejętych członków.

Likwidację przeprowadza zarząd likwidującej się kasy chorych przy współudziale przedstawiciela, wzgl. komisarza właściwej powiatowej (wzgl. miejskiej) kasy chorych.

Przedstawiciel ten, względnie komisarz, — obowiązany jest stać na straży interesów powiatowej kasy chorych oraz przejętych przez nią członków likwidujących się kas. Sprzeciw, zgłoszony przez przedstawiciela lub komisarza w toku postępowania likwidacyjnego, powoduje zawieszenie decyzji zarządu likwidującej się kasy, aż do rozstrzygnięcia sprawy przez właściwą władzę nadzorczą.

§ 9. Likwidujące się kasy chorych wydadzą z chwilą rozpoczęcia likwidacji tym powiatowym (wzgl. miejskim) kasom chorych, które przejmują ich członków, swe wykazy pracodawców i członków, zamkną księgi oraz sporządzą w trzech egzemplarzach wykazy rachunkowe, wykazy majątku ruchomości i nieuiszczonych należności. Jeden egzemplarz należy doreczyć właściwej powiatowej (wzgl. miejskiej) kasie chorych, drugi — bezpośrednio

władzy nadzorczej, trzeci zaś przesłać—Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej.

Czynności te należy ukończyć najpóźniej w ciągu 3-ch miesięcy od dnia przystąpienia do likwidacji. W ciągu tego czasu zarząd likwidującej się kasy obowiązany jest uregulować za okres ubiegły świadczenia, przepisane statutem jakoteż wszelkie inne swe zobowiązania oraz ściągnąć składki i inne należności, poczem powinien sporządzić dodatkowe wykazy i sprawozdanie z przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego.

Po ukończeniu postępowania likwidacyjnego pozostałą gotówkę, walory, księgi, akty i inne ruchomości należy przekazać właściwej powiatowej (względnie miejskiej) kasie chorych.

§ 10. Pracowników wszystkich kas chorych danego okręgu, którzy przed dniem 26 czerwca 1920 r. uzyskali stanowiska stałych funkcjonariuszów kas chorych, przejmuje właściwa powiatowa (względnie miejska) kasa chorych przynajmniej na dotychczasowych warunkach.

Wszyscy inni pracownicy kas chorych mają pierwszeństwo przy przyjmowaniu przez właściwą powiatową (wzgl. miejską) kasę chorych nowych pracowników, o ile okaże się, że ilość przejętych stałych pracowników jest za małą.

Gdyby okazało się, że liczba przejętych pracowników przewyższa zapotrzebowanie kasy, przekształconej na podstawie ustawy z dnia 19 maja 1920 r., wówczas przy zwalnianiu należy uwzględniać w pierwszym rzędzie lata służby, kwalifikacje oraz rodzaj stanowiska przejętych pracowników i kierować się przepisami służbowymi, dotychczas w poszczególnych kasach obowiązującymi.

§ 11. Koszty przekształcenia powiatowych (względnie miejskich) kas chorych stosownie do ustawy z dnia 19 maja 1920 r., ewentualnie łącznie z wynagrodzeniem komisarzy, ponoszą te kasy z własnych funduszy. Wysokość wynagrodzenia komisarzy ustali Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełowski

S p r o s t o w a n i e

W № 107 Dziennika Ustaw poz. 704, w nagłówku rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie regulaminu Komitetów Likwidacyjnych opuszczono: „(uchwalonego przez Radę Ministrów w dniu 28 października 1920 r.)”.